

Dimitrios

Revista Parohiei „Sfântul Dumitru-Poștă” - Paraclis Universitar

Nr. 217 | 30 noiembrie - 13 decembrie | 2020 | Anul VIII

aparitie bilunara

Fără Maradona

Părintele Paroh Mihai

Fii tu ajutorul lui Moș Nicolae!

Ana-Maria BURCHI

O zi mare pentru România

Horia-Ioan IOVA

Editorial

Fără Maradona

Asociația Tadeu

Fii tu ajutorul lui Moș Nicolae!

Tradiții

Moș Nicolae (6 decembrie)

Explicarea Sfintei Scripturi

„Trup Mi-ai întocmit“

Liturgică

Ce este slujba de Tedeum?

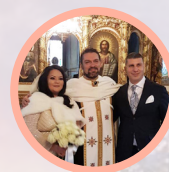
Pateric

Dacă bârfești, chiar dacă nu mănânci nimic ...

Interviu

Coincidența este felul lui Dumnezeu de a lucra ...

Evenimente

Asociația Tadeu

Jos pălăria pentru educație!

Istorie

O zi mare pentru România

Creștinismul în lume

TIPAR REALIZAT LA

www.pimcopy.com

Email: pimcopy@yahoo.com

Adresa: B-dul Mihail Kogălniceanu,
nr. 24, Parter, Sector 5, București
Tel: 0758.971.001

REDACTIE

COORDONATOR: Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

REDACTOR-ŞEF: Monica DAMIAN

CONCEPȚIE GRAFICĂ și DTP: Andrei JORA și Daniel JORA

DISTRIBUȚIE: Mihaela IANCU

COLABORATORI: Ana-Maria BURCHI, Horia-Ioan IOVA, Oana IVAN, Daniel JORA, Bogdan NICOLAESCU, Ionelia OLTEANU.

ISSN 2393-4859
ISSN-L 2393-4859

Foto Coperta 1: Tărnosirea bisericii, 8 decembrie 2019 (Mircea FLORESCU)

Fără Maradona

Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

Foto: Andreea DOBRESU

Amurit Maradona. Pentru microbiști, mai ales pentru cei care l-au văzut în anii de glorie, de acum trei-patru decenii, decesul *Butoiașului atomic* înseamnă sfârșitul omului care a colorat cel mai frumos tabloul sportului-rege, uimitorul nebun care a avut cea mai tandră relație cu balonul rotund. La doar 60 de ani, Diego trece în veșnicie după un stop cardiac lăsând fără replică o lume întreagă, tot așa cum cu ani în urmă Butcher, Donadoni sau Briegel rămăneau întinși pe gazon după driblingurile sale amețitoare. Probabil nume care nu înseamnă nimic pentru generația divizată între Messi și Ronaldo, preocupată să le imite golurile doar pe consola de pe PS4, nicidecum pe cimentul din curtea școlii sau pe vreun petic de zgură străjuit de pomi pe post de porți. Lucrurile s-au schimbat mult și dacă filosofi prea mult pe o astfel de temă riști să pierzi vremea. Cum și-a făcut loc Diego Armando în paginile *Dimitrios*? O să dau deoparte că îmi place jocul cu coțofana; o să rămân la două chestiuni vehiculate la mai puțin de 24 de ore după ce Argentina a început să plângă moartea idolului tribunelor.

Cel mai cunoscut ziar de sport din Franța, *L'Équipe*, a titrat pe copertă după aflarea veștii: *Dumnezeu este mort*. Suntem familiarizați cu libertatea totală a presei din Hexagon, model pentru multe societăți, chiar dacă în urmă cu doar câțiva ani, jignirea unor simboluri religioase a provocat un masacru la Paris. Libertatea presupune să spui orice, oricum? Nu cumva s-ar cere și o decență a cuvintelor, o proprietate a termenilor?

Moartea lui Dumnezeu, concept vehiculat de Nietzsche acum 150 de ani, se asociază acum fotbalistului excepțional Maradona. Nu este cam mult? O spune un iubitor de fotbal, nu un potrivnic al sportului sau al jocurilor de cuvinte. Elogierea unor astfel de titluri, de fraze care șochează doar de dragul de a șoca, trecând în desuetitudine înțelesuri tradiționale ale unor termeni, idei sau simțăminte, nu face decât să invite la relativizare, la pierderea sensului real, la ambiguitate sub multe aspecte.

Al doilea lucru. Chiar dacă a jucat la mai multe cluburi, El Pibe d'Oro (Copilul de Aur, cum a fost supranumit) a intrat în legendă în cei șapte ani la Napoli, făcând dintr-o echipă care se chinuia să nu retrogradeze una de top, cucerind titlul de două ori în cel mai puternic campionat al lumii la acea vreme; ceva fantastic! Niciun stadion din lume nu a însemnat acasă mai mult decât San Paolo de la poalele Vezuviului. Astăzi, primarul urbei a propus ca *stadionul să treacă de la numele unui sfânt la numele unui zeu*. Adică să se schimbe numele arenei cu cel al așa-zisului zeu argentinian. Iarăși, vorbe

care s-au împrăștiat cu maximă repeziciune. Observați desacralizarea? Și, mai grav, blasfemia? Napoli nu a retrogradat fotbalistic cu Maradona, dar Napoli poate retrograda spiritual acum dacă renunță la ocrotirea Sfântului Apostol Pavel pentru a se pune sub patronajul lui Diego, fie el și un jucător genial.

Ce ne privește pe noi? Păi, știu că avem de multe ori prostul obicei de a ne uita în curțile altora, spre Apus, și să credem că tot ce fac ei este bine; să împrumutăm obiceiuri fără discernământ. Un pic de îndoială nu strică. Vreau ca nepoții noștri să se ghideze în București tot după intersecția de la Sfânta Vineri, Spitalul Sfântul Pantelimon și Colegiul Sfântul Sava. Să păstreze legătura cu noi și să avem aceleași repere. Să nu umblăm după dumnezei străini, chiar dacă ar putea lua chipul spectaculos și magnetic al lui Maradona. Da, anumite instituții pot și trebuie să ia numele unor mari oameni de cultură, de stat sau din sport. Dar cum poți abandona sfințenia și ce poți pune în locul ei?

Să te odihnești în pace, Dieguito!

Fii tu ajutorul lui Moș Nicolae!

Ana-Maria Burchi

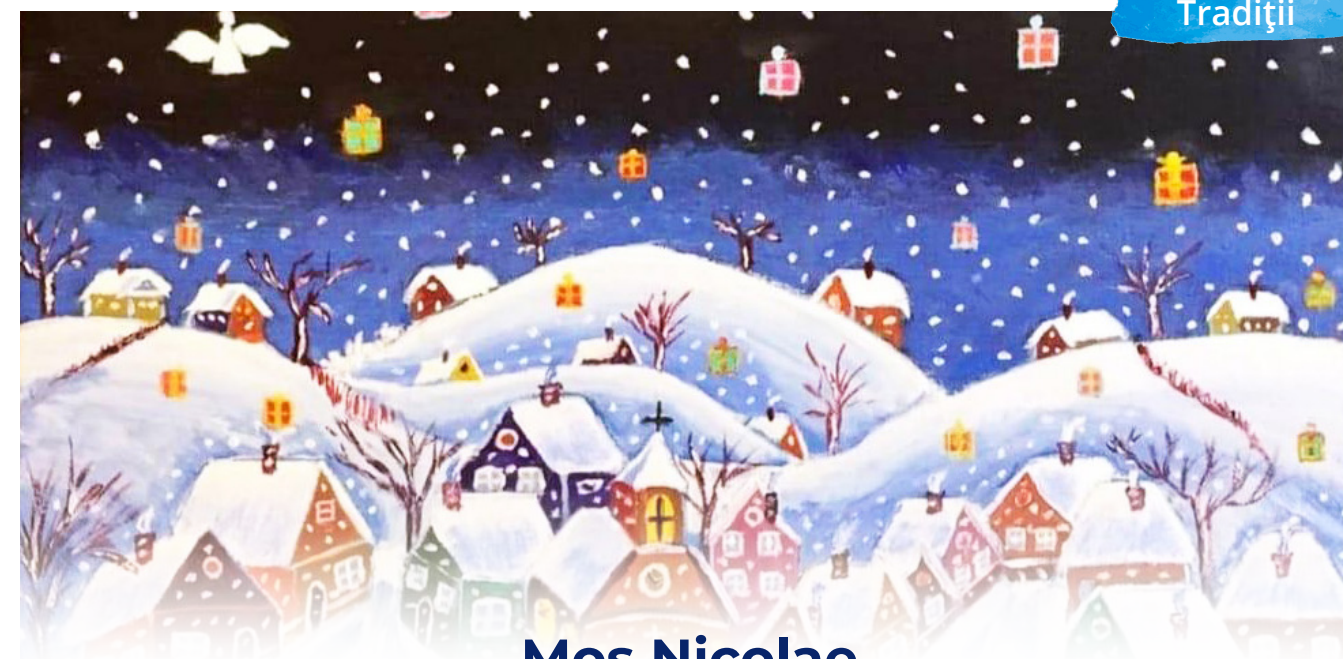
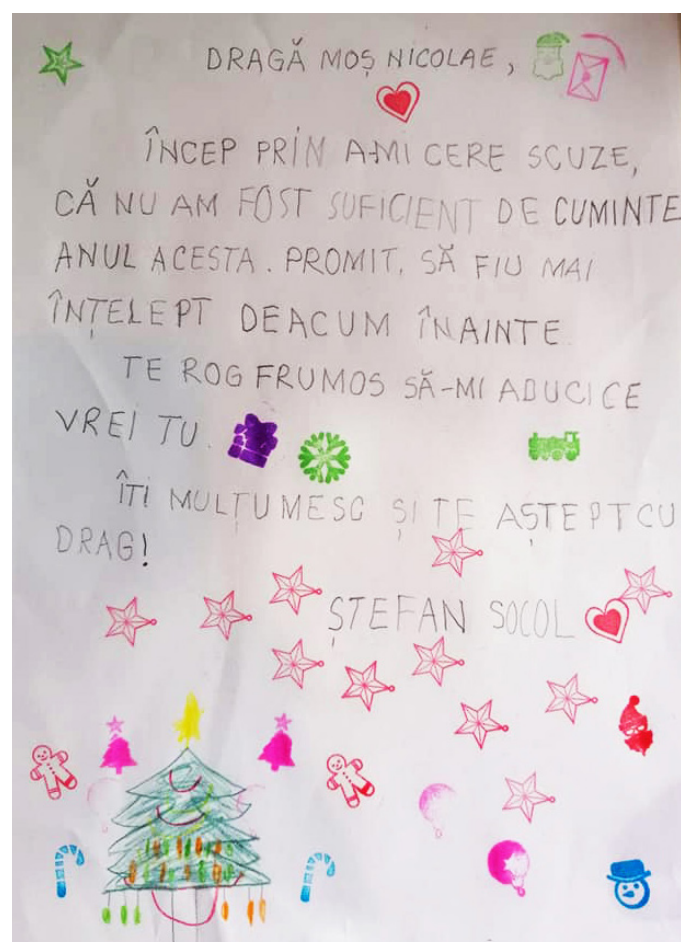
Frigul înțepător și zilele din calendar ne amintesc că iarna ne bate la ușă. Vine decembrie! Un timp al sărbătorilor, al bucuriei, al faptelor bune.

Pe 6 decembrie, îl așteptăm cu toții pe Moș Nicolae. Și cei mici și cei mari. Să nu-mi spuneți dumneavoastră, cei mari, că în dimineața lui Moș Nicolae nu vă aruncați privirea la ghetetele lăsate în așteptarea darurilor! E o bucurie, o retrăire a copilăriei.

Vă invităm de data aceasta să ne aruncăm privirea peste scrisorile* scrise cu sinceritate și emoție de copiii care provin din familii cu posibilități financiare reduse și care au speranța că Moșul îi va vizita și anul acesta. Păpuși, mașinuțe pentru curse, dulciuri și chiar greșeli recunoscute. Toate dorințele lor le veți găsi în rândurile colorate, scrise cu grijă și speranță de împlinire.

Să fim noi ajutorul lui Moș Nicolae! Să aducem bucuria în ghetuțe!

**Scrisorile copiilor sunt publicate pe pagina de facebook a Asociației Umanitare Tadeu și a Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”. Dacă doriți să împliniți dorințele celor mici, vă puteți alege scrisoarea unuia dintre copii, iar cadourile le veți aduce la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” până la data de 3 decembrie. Vă mulțumim pentru dăruire!*

Moș Nicolae (6 decembrie)

Numele de Moș Nicolae este legat de dărnicie și compasiune, dar și de cadourile pe care copiii le primesc în această zi. În fiecare an, în seara de 5 decembrie, copiii știu că trebuie să-și lustruiască ghetuțele sau cizmuluțele, pentru că Moș Nicolae va trece pe la ei să le aducă daruri. Celor cuminți. Celor neascultători, Moș Nicolae le aduce o nuielușă, pentru a-i atenționa să își asculte părinții și bunicii. Se spune că este suficient să se uite prin ferestre ca să-și dea seama dacă un copil a fost cuminț sau nu... În unele zone, copiii îi lasă Moșului apă și morcovi pentru calul acestuia.

În tradițiile românești, Moș Nicolae apare pe un cal alb, trimiteră la prima zăpadă care cade la începutul iernii, păzește soarele care încearcă să se strecoare pe lângă el spre târâmurile de miazănoapte pentru a lăsa lumea fără lumină și căldură, ajută văduvele, orfanii și fetele sărace la măritat, este stăpânul apelor și salvează de la înec

corăbierii, apără soldații pe timp de război, motiv pentru care este invocat în timpul luptelor.

Există obiceiul la sate ca în ziua de Sfântul Nicolae, feciorii să se organizeze în cete și să-și aleagă gazda unde vor merge pentru repetițiile colindelor de Crăciun și de Anul Nou. În colindele românești, se vorbește despre florile dalbe, flori de măr. Asta pentru că bătrânii cunoșteau și ei că acea joardă a Sfântului Nicolae trebuie să fie una de măr, iar dacă aceasta, pusă în apă, va înflori până la Nașterea Domnului, înseamnă că sfântul a mijlocit pentru iertarea celui căruia i-a dat crenguța.

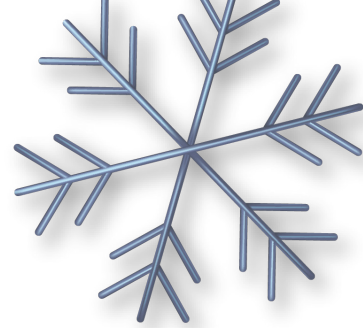
Dacă la Sfântul Andrei se pune la încolțit grâul pentru a vedea cum va fi anul care vine, de Sfântul Nicolae, se pun în apă crenguțe de pomi fructiferi, pentru ca acestea să înflorească, dovada iertării greșelilor, după cum spune tradiția.

Rubrică realizată: Oana IVAN

historia.ro

„Trup Mi-ai întocmit“

Pr. Alexandru MIHĂILĂ

Dacă vom compara două versiuni ale Psalmului 39 folosind *Septuaginta* și textul masoretic, vom observa câteva diferențe. Cum se explică acestea și de ce există pentru același psalm versiuni diferite în cele două tradiții textuale?

Să vedem întâi cum sună cele două variante. Textul masoretic are următoarele: „Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mâncare, ci mi-ai străpuns urechile; nu ceri nici ardere de tot, nici jertfă de ispășire. Atunci am zis: «Iată-mă că vin! În sulul cărții este scris despre mine». Vreau să fac legea Ta, Dumnezeule” (v. 6-8). În *Septuaginta*, se spune însă: „Jertfă și prinos n-ai voit, dar trup mi-ai întocmit. Ardere de tot și jertfă pentru păcat n-ai cerut. Atunci am zis: Iată vin! În capul cărții este scris despre mine. Ca să fac voia Ta, Dumnezeul Meu ...” (v. 9-11).

Dincolo de maniera diferită de traducere, diferențele principale între originalele ebraic și grecesc sunt foarte interesante. Textul masoretic conține propoziția ciudată: „mi-ai străpuns urechile”, ceea ce *Septuaginta* redă prin „trup mi-ai întocmit”. Apoi textul masoretic spune: „În sulul cărții”, pe când *Septuaginta*, „în capul cărții”.

Psalmul pare să semene cu un ritual, o liturghie regală care debutează cu o rugăciune de mulțumire, continuând cu plângere și rugăciune de cerere. În perioade de criză (război,

Foto: Mircea FLORESCU

foamete etc.), regele își asuma rolul de mediator între Dumnezeu și popor, făcându-se responsabil pe sine de păcatele poporului. [...] Regele aduce jertfele prescrise, dar mărturisește că ele nu sunt suficiente. Așa trebuie înțelese expresiile referitoare la Dumnezeu „nu dorești”, „nu ceri”. Nu este vorba de respingerea cultului, ci de insuficiența jertfelor în refacerea legăturii cu Dumnezeu. Divinitatea nu caută jertfele, ci schimbarea atitudinii celui păcătos care aduce jertfele. [...]

„Săparea” sugerează întocmirea unor urechi gata de ascultare a Legii. Totodată, „săparea” urechilor ar implica faptul că până atunci, în sens metaforic, omul avea urechile astupate, deci nu putea să audă nimic. Ceva asemănător apare la Ieremia: „Iată, urechea lor este netăiată împrejur și nu pot să ia

aminte” (6, 10). În limba română, un verb mai potrivit ar fi „a destupa”. Urechile sunt „destupate” pentru a face ca oamenii să asculte, altfel ei „au urechi ca să audă, dar nu aud, pentru că sunt un neam de răzvrățiți” (Iezechiel 12, 2). Revenind la *Psalmul* 39, aceasta ar arăta că voia lui Dumnezeu nu s-a oprit la jertfe formaliste, ci i-a destupat orantului urechile, adică l-a făcut ascultător față de Lege. [...]

Citirea *Septuagintei*, „trup (soma) mi-ai întocmit”, nu poate fi explicată convingător. Fie este vorba de o traducere interpretativă, pe care ulterior traducerea ebraizantă din secolul al II-lea d.Hr. (Aquila, Symmachus și Theodotion) au corectat-o înapoi în „urechi” (otia), fie este o corupere a textului. [...] Pentru noi însă, această transformare a „urechilor” în „trup” capătă o semnificație mesianică. Deja autorul epistolei către *Evrei* avea în față un text al *Septuagintei* cu varianta „trup”. De altfel, în *Evrei* 10, 5-7, întâlnim cea mai veche interpretare hristologică a *Psalmului* 39. „Trup Mi-ai întocmit” se referă la Întruparea Mântuitorului ca pregătire pentru Jertfa de pe Golgota, prin care jertfele Vechiului Testament și-au pierdut eficacitatea. În plus, citirea *Septuagintei* „în capul cărții” și nu doar într-un sul, („este scris despre Mine”) arată convingerea că Scriptura este plină de aluzii la Hristos. Mântuitorul devine principiul hermeneutic al Scripturilor, „capul” (kephalis) acestora. În El se împlinește și vechiul rol al regelui de mediator, dar și ascultarea totală a Legii ca împlinire a voii Tatălui.

Alexandru Mihăilă, *Nelămuriri din Vechiul Testament*, Vol. I, Ed. Nemira, 2011, pp. 230-235.

Rubrică realizată: Daniel JORA

Doliu în comunitate

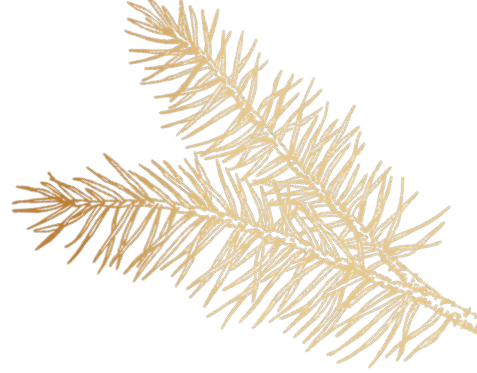
**Veronica POPA
1962 - 2020**

În ajunul prăznirii Sfinților Arhangheli, Cerul a gătit locaș sufletului roabei lui Dumnezeu **Veronica**, inima caldă a doamnei încetând să mai bată. Este o durere cruntă și o veste care ne-a tulburat mult.

Dumnezeu să o ierte și să o odihnească în sălașurile sfinților pe care i-a iubit cu evlavie și căroră le-a slujit cu multă credință vie!

Ce este slujba de Tedeum?

Preot Prof. Dr. Ene Braniște

Tedeumul este o slujbă de mulțumire și de laudă adusă lui Dumnezeu în anumite ocazii festive din viața personală sau din cea socială a credincioșilor. Este o ierurgie de origine mai nouă și se numește așa, pentru că, între alte cântări care alcătuiesc rânduiala acestei slujbe intră și vechiul imn „Te Deum Laudamus...” („Pe Tine, Dumnezeule, Te lăudăm...”). Slujba aceasta se mai numește și *Doxologie* (cuvânt sau cântare de slăvire), pentru că ea are un

pronunțat caracter doxologic, adică exprimă îndeosebi sentimentele noastre de recunoștință, de mulțumire, de laudă și de slăvire față de Dumnezeu pentru binefacerile primite de la El. De astfel, în însăși rânduiala slujbei este inserată și cunoscuta cântare bisericească numită *Doxologie (slavoslovie)* „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu...*”, care uneori se înlocuiește cu cântarea amintită, „*Pe Tine, Dumnezeule, Te lăudăm...*”.

crestinortodox.ro

Dacă bârfești, chiar dacă nu mănânci nimic, tot în iad te duci

Cel ce postește de bucate, postește zadarnic dacă postul lui nu este însoțit și de postul celălalt, sufletesc: postul de rele. Postul de rele, postul de păcate este obligatoriu, mai ales postul gurii. De pildă, dacă bârfești, chiar dacă nu mănânci nimic, tot în iad te duci.

Cine osândește pe altul, acela e mai vinovat decât cel care nu postește, pentru că intră în drepturile lui Dumnezeu. De aceea, Părinții ne îndeamnă mai ales la acest post al gurii, cum spune psalmistul: „Pune, Doamne, pază gurii mele”. O vorbă odată spusă, nu mai poți fi stăpân pe ea. Zboară de la tine și este mereu comentată și răstălmăcită în toate chipurile. De aceea, ține-ți-o pe loc, mai ales când e vorba de un cuvânt rău. Sfântul Ioan Gură de Aur spune că de asta sunt dinții și buzele în fața limbii, că doar-doar vom putea înfrâna această limbă și Doamne, Doamne, cât venin și cât vicleșug știe ea să verse de multe ori!

Coincidența este felul lui Dumnezeu de a lucra și de a rămâne Anonim

Periplul meu în descoperirea oamenilor frumoși din comunitatea Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă” continuă. Parcă nu mă pot sătura de bunătatea acestor oameni care mă înconjoară și care alcătuiesc cea mai frumoasă familie duhovnicească pe care o puteam avea. Eu nu am surori sau frați de sânge, dar aici fiecare dintre ei suplinește cu succes acest rol, iar părintele Mihai este tatăl ideal, care ne „crește” cum știe mai bine și are grijă de noi.

De data aceasta, am bucuria de a sta de vorbă cu o tânără mamă, foarte dedicată acestei meserii dificile, poate cea mai dificilă. Pentru că nu este ușor să fii stălpul unui copil care pornește timid în viață. Mihaela Birman, pentru că despre ea este vorba, este una dintre prezențele deosebit de discrete din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”. O discreție pe care o admir foarte mult și o delicatețe molipsitoare.

A acceptat cu mare bucurie să îmi ofere acest interviu, motiv pentru care îi și mulțumesc!

Cum ai ajuns la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”? Care e povestea ta?

Îți mulțumesc pentru că te-ai gândit la mine pentru a realiza rubrica de interviuri pentru revista *Dimitrios*. Îmi amintesc faptul că atunci când am ajuns la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”, acum 3-4 ani, am nimerit în timpul postului Sfințelor Paști. Obişnuiam să vin la slujbele de marți dimineața. Am citit de curând o zicere frumoasă despre coincidență, care spunea că aceasta este felul lui Dumnezeu de a lucra și de a rămâne Anonim. Asemenea cred că nu e nimic întâmplător, iar povestea vieții mele avea să prindă mai mult sens în cadrul acestui sfânt locaș.

Despre viața unui om se pot scrie cărți și e greu să spui că un moment a fost important sau altul. Desigur că

Mihaela BIRMAN, Galați, 33 de ani, casnică

educația, mediul în care am trăit și personalitatea noastră ne definesc și ne arată diferențe între oameni. Eu am studiat economia, deși în liceu, am fost la clasa de filologie. După liceu, am rămas în Brăila, locul unde am copilărit și am urmat cursurile la facultate, în cadrul Universității „Constantin Brâncoveanu”. După absolvire, am lucrat în diverse locuri, nu în poziții

Foto: Andreea Dobrescu

importante, dar am avut ocazia să învăț ceva folositor din fiecare experiență. Pentru mine, viața a însemnat, precum Harap-Alb din poveste, etapă după etapă de formare.

În prezent, am grijă de copilul meu, dar am renunțat la serviciu dinainte de a avea bucuria maternității. Am considerat că societatea în care trăim nu oferă femeii posibilitatea de a-și pune în valoare însușirile cu care a fost înzestrată de Dumnezeu, și anume capacitatea de a avea grijă de copii, de ceilalți membri ai familiei și de membrii comunității, care au nevoie de blândețea și de jertfelnicia ei. Din experiență, am constatat că performanța, rivalitatea și timpul îndelungat pentru a asigura bunul mers al afacerii angajatorului sunt prioritare în viața omului modern.

Ce îți place cel mai mult la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”?

Sunt multe lucruri care îmi plac aici. Dar două sunt cele mai importante. Primul este ceea ce simt cu sufletul: liniște și odihnă. Al doilea lucru este apartenența de acest loc, sentimentul că mă simt ca acasă aici.

Care dintre activitățile organizate aici îți plac cel mai mult? Crezi că ar trebui să continue? Cum ți s-a părut târgul caritabil „Arte pentru Carte”?

Eu, personal, mă simt foarte atașată de Biserică, deoarece sunt convinsă că ajutorul, în momentele dificile din viața mea, de la Dumnezeu a venit, iar prezența Lui în viața mea este, cum se spune, *sine qua non*. Cum a spus Mântuitorul, „Eu sunt

Calea, Adevărul și Viața”. De aceea, mă interesează tot ce este legat de Biserică, deși nu am timp și energie să mă implic în toate. Cred că ar trebui să continue activitățile, să se dezvolte unele noi, să se implice mai mulți oameni și să se împlinească nevoile cât mai multor semenii aflați în necazuri și fără puterea de a răzbate singuri.

Târgul „Arte pentru Carte” este un exemplu de a mărturisi că misiunea noastră pe Pământ este de a fi în comuniune cu semenii noștri. Un astfel de târg îi aduce în comuniune pe cei cu posibilitate de a ajuta, conlucrând și realizând lucruri frumoase, pe care le împărtășesc în aceeași atmosferă de interrelaționare cu cei care cumpără. În final, cei nevoiași vin în contact cu cei dintâi, beneficiind de ajutor, ca să depășească anumite etape din viețile lor. Astfel, pe nivele, are loc o comuniune între oameni, ceea ce

Târnosirea bisericii, 8 decembrie 2019

Foto: Mircea FLORESCU

aduce în societate armonie, susținere a păturii sociale defavorizate conducând la dezvoltarea societății, lucru benefic pentru toate păturile sociale.

Ce te-a determinat să rămâi aici și să nu mergi la altă biserică?

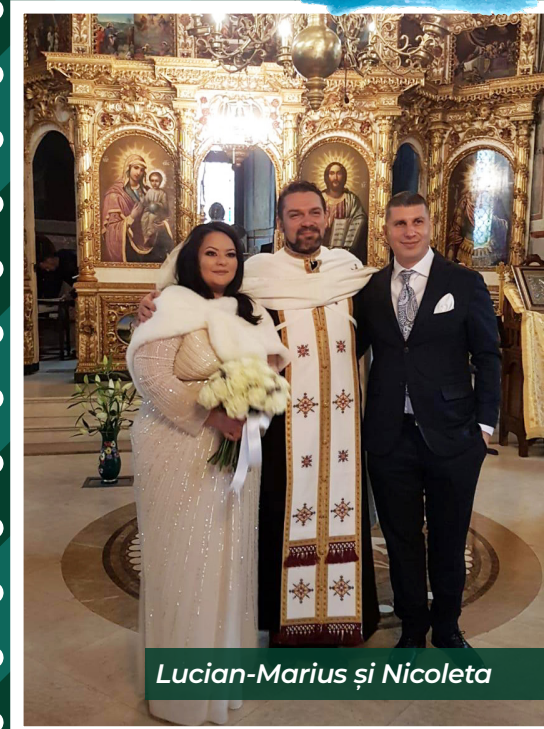
Înainte să ajung aici mergeam la slujbe în diverse locuri. Nu a fost deloc rău, fiecare experiență liturgică, spirituală în Biserica Ortodoxă este o bogăție nefurată, este o cetate zidită în Ceruri, este ziditoare și echivalează cu o vizită în Rai. Dar am rămas aici fiindcă am descoperit că am ceva în comun cu fiecare om pe care-l întâlnesc în acest cadru. Este ceva mai mult decât însușiri pe care, să spunem, le întâlnești la oameni, pretutindeni. Cred că Dumnezeu cheamă pe fiecare om care are voință să călătorească pe marea acestei vieți pe o corabie. Simt că locul meu e rezervat în această corabie, iar Dumnezeu mi-a cumpărat biletul.

Cum ai descrie comunitatea de aici?

Oameni cu suflete calde, credincioși, sensibili, altruști, ambițioși, perseverenți, iubitori de osteneală și dornici să se mântuiască. Și aș putea să o țin așa la nesfârșit. Relațiile între oameni sunt profunde, fiecare are propria trăire și cu fiecare persoană în parte e altceva.

Există ceva ce ai schimba sau ți-ar plăcea să fie diferit?

Îmi place să mă gândesc la faptul că Dumnezeu este Cel care schimbă lucrurile. Dorința e întotdeauna înaintarea înspre mai bine, înfruptarea din bucatele Raiului, adică armonia între oameni.

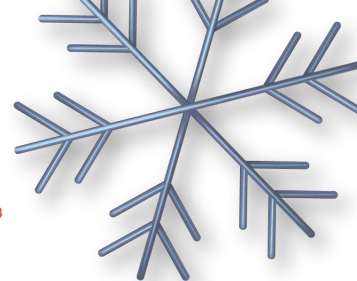
Lucian-Marius și Nicoleta

Foto: Arhivă personală

Sâmbătă, 14 noiembrie 2020, două perechi din familia Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă” (Lucian-Marius și Nicoleta Anton, Alexandru-Ciprian și Cristiana-Elena Achim) au primit Taina Sfintei Cununii. Le urăm căsnicie binecuvântată și un călduros „La mulți ani!”.

Alexandru-Ciprian și Cristiana-Elena

Am încheiat împreună, cu succes, un proiect pentru educație. Ne-ați ajutat să aducem speranța împlinirii pentru visurile celor șapte tineri merituoși pe care i-am cunoscut împreună: Dragoș, Constantin, Nicoleta, Natalia, Ioan, Darian și Ioana.

Pe lângă târgul cu gust de toamnă, ne-ați fost alături și la evenimentul Licitatie caritabilă ARTE pentru CARTE, organizat online cu scopul de a completa fondurile necesare acordării burselor de performanță, care vor sprijini educația talentaților tineri.

Au fost expuse spre licitație 21 de obiecte care și-au așteptat câștigătorii. Tablouri, bijuterii, icoane, semne de carte, jocuri, broderii, aranjamente, obiecte personale cu semnificație profundă pentru cei ce le-au donat. Toate au fost dăruite în semn de ajutor pentru tinerii noștri bursieri. Un ajutor pentru care ei și noi, deopotrivă, vă suntem recunoscători!

Și, ca o informație de interior pe care vrem să o împărtășim cu dumneavoastră, vă dezvăluim că cel mai licitat obiect în cadrul evenimentului a fost pălăria oferită de părintele Mihai Gojgar.

Așadar, în semn de respect pentru toți cei care sprijiniți acțiunile noastre, ne scoatem pălăria în fața dumneavoastră, celor care ne sunteți alături în minunata călătorie a faptelor bune.

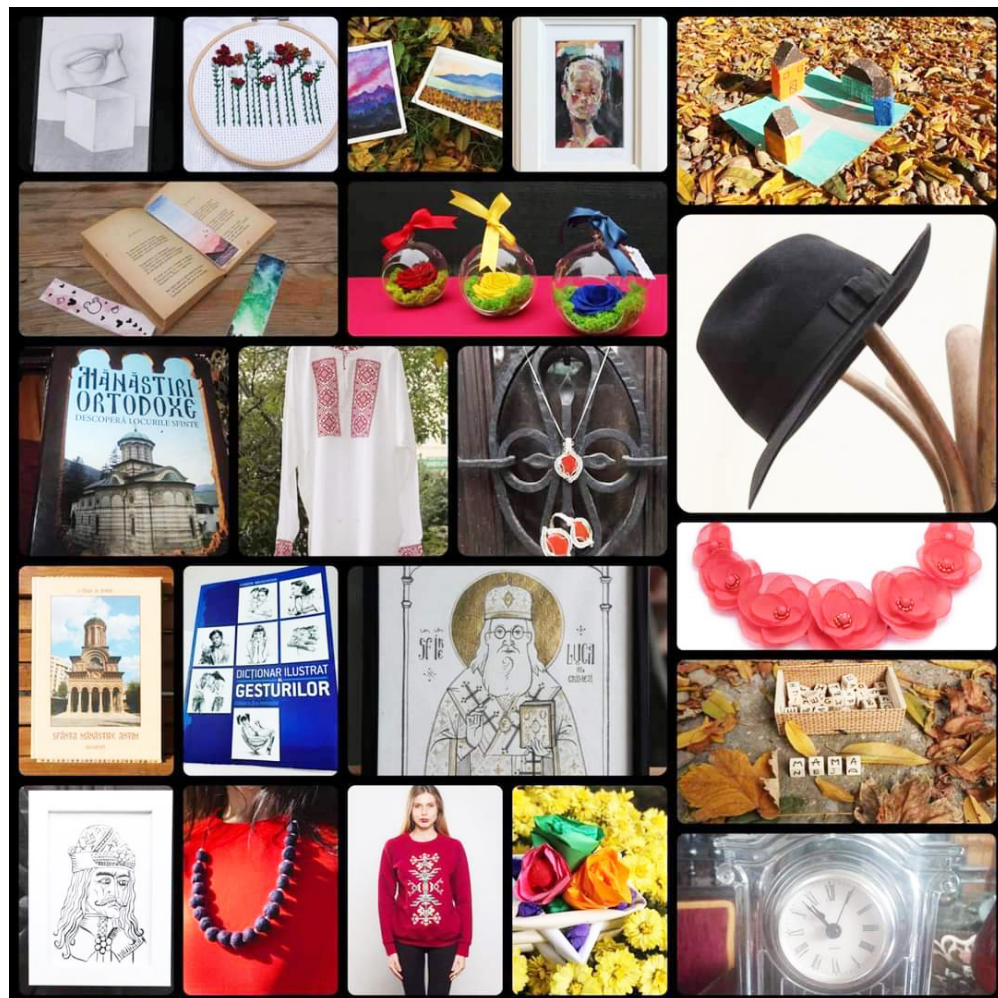

Foto: Alexandru CODESCU

Foto: deschide.md

„Pe la orele 7 dimineața, în marea piață a orașului Alba Iulia, a început defilarea în perfectă ordine, defilarea șirurilor nesfârșite de români din toate părțile. Îmbrăcați toți în costum național, împodobiți cu cocarde și panglici tricolore, cu steaguri și stegulețe, în rânduri de câte patru și în grupuri de câte 150-200, cântând *Deșteaptă-te Române, Pe-al nostru steag e scris Unirea, La arme* și alte cântece naționale” (Vasile Bianu, *Însemnări din Războiul României Mari*).

Cetatea în care în anul 1600 Mihai Viteazul intrase victorios, înfăptuind astfel „pentru o clipă” unirea tuturor românilor, devenea scena evenimentului care avea să marcheze în conștiința românească „Marea Unire”. O mie două sute douăzeci și opt de delegați din toate zonele Transilvaniei sosiseră la Alba Iulia pentru a vota în cadrul Marii Adunări Naționale unirea cu România. Peste 100.000 de români se adunaseră pentru a asista la evenimentul așteptat ca o bucurie istorică.

Textul Rezoluției Marii Adunări Naționale a fost rostit de Vasile Goldiș, politician transilvănean, luptător pentru cauza românească. Discursul acestuia a inclus justificarea istorică a unirii prezentând istoria românilor, de la Dacia

romană până în secolul al XX-lea, și s-a încheiat în aplauze energice însoțite de uralele „Traiască România Mare”.

În aceleași momente, la București, Regele Ferdinand și Regina Maria defilau triumfal pe Calea Victoriei, întorși, alături de Guvern și armată, din refugiul în Moldova, încheind astfel perioada de ocupație germană a părții de sud a României. Regele avea să ia act în mod oficial de Hotărârea Adunării Naționale de la Alba Iulia printr-un decret regal emis pe 11 decembrie, dar realitatea politică a României Mari avea să fie recunoscută definitiv în 1920 prin Tratatul de la Trianon. Ceremonia de încoronare a Regelui Ferdinand și a Reginei Maria, care consfințea și din punct de vedere simbolic întregirea țării, avea să se desfășoare pe 15 octombrie 1922 în catedrala nou-clădită la Alba Iulia.

Clădirea Parlamentului Greciei de la Atena a fost acoperită pe 21 noiembrie cu o uriașă proiecție reprezentând pe Născătoarea de Dumnezeu. Proiecția a făcut parte din manifestările prilejuite de Ziua Armatei Greciei, celebrată odată cu sărbătoarea Intrării Maicii Domnului în Biserică, Maica Domnului fiind și protectoarea armatei grecești. Evenimentul are loc pe fondul unor tensiuni crescânde între autorități, pe de o parte, și clerici și credincioși, pe de altă parte, cauzate de măsurile drastice luate pentru combaterea pandemiei de COVID-19. (orthochristian.com)

Credincioșii catolici din Franța s-au adunat duminică, 15 noiembrie, în fața bisericilor închise protestând, astfel, față de măsura de interzicere a serviciului religios în această perioadă. Sute de credincioși s-au adunat în Nantes, Strasbourg, Bordeaux sau Versailles purtând bannere cu mesaje precum „Lăsați-ne să ne rugăm!” și „Vrem Liturghie!”. Ministrul de interne Gerald Darmanin se va întâlni cu liderii religioși

din Franța, dar este puțin probabil ca restricțiile privind locașurile de cult, deschise doar pentru rugăciune personală, să fie ridicate, ministrul făcând numeroase apeluri către credincioși să nu protesteze și să se rezume la a urmări slujbele religioase online. (catholicherald.co.uk)

Patru ierarhi ortodocși slujitori în Argentina, aparținând de Patriarhia Constantinopolului, Patriarhia Antiohiei, Biserica Ortodoxă Rusă din afara Rusiei și, respectiv, Patriarhia Serbiei, au înaintat un protest, intitulat „Ortodoxia pentru viață”, împotriva unei noi propuneri legislative de a permite avorturile în statul sud-american. „Creștini ortodocși fiind, credem că viețile noastre nu sunt doar un simplu accident al naturii, ci un dar prețios de la Dumnezeu”, se arată în textul protestului. În Argentina, avortul este permis doar în cazul în care sarcina pune în pericol viața femeii sau dacă aceasta are probleme grave de sănătate mintală. (orthochristian.com)

Rubrică realizată: Bogdan NICOLAESCU

orthodoxianewsagency.gr

Vrei să te implic?

Voluntariatul este împlinire și vine din binele pe care îl faci celor din jur.

Dacă vrei să simți bucuria de a fi voluntar, te așteptăm alături de noi! Dacă îți dorești să oferi ajutorul tău semenilor, vino în echipa Asociației UmanitareTadeu!

E-mail: asociatiaumanitaratadeu@gmail.com

Telefon: 0731.955.215

ASOCIAȚIA UMANITARĂ
TADEU

Foto: facebook.com/asociatiatadeu

Foto Coperta 4: Mircea FLORESCU

CONTRIBUȚIA ANUALĂ

Ne dorim mereu să facem din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” un spațiu primitor și civilizat. Contribuția anuală de 100 de lei/ familie ne este de mare ajutor în acest sens.
Vă mulțumim!

MASA SOCIALĂ DE SÂMBĂȚĂ

În continuare există o listă deschisă pentru cei care doresc să ofere masa socială de sâmbătă. Masa de sâmbătă este dedicată persoanelor cu posibilități materiale reduse și este un prilej de a da pomana noastră sufletelor celor adormiți.

Program liturgic | 30 noiembrie – 13 decembrie

LUNI, 30 NOIEMBRIE

†) Sfântul Apostol Andrei
> 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MARȚI, 1 DECEMBRIE

> 06:00 - Sfânta Liturghie și Tedeum
> 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 2 DECEMBRIE

> 17:00 - Program de spovedanie
> 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 4 DECEMBRIE

> 17:00 - Program de spovedanie
> 18:00 - Acatistul Sfântului Nicolae
> 18:30 - Seara catehetică

SÂMBĂȚĂ, 5 DECEMBRIE

> 10:00 - Parastase*
> 18:00 - Vecernie cu Litie

DUMINICĂ, 6 DECEMBRIE

†) Sfântul Ierarh Nicolae
> 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

LUNI, 7 DECEMBRIE

†) Sf. Mc. Filofteia de la Curtea de Argeș
> 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MARȚI, 8 DECEMBRIE

> 06:00 - Sfânta Liturghie
> 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 9 DECEMBRIE

† Zămislirea Sf. Fecioare Maria de către Sf. Ana
> 08:00 - Sfânta Liturghie
> 17:00 - Program de spovedanie
> 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 11 DECEMBRIE

> 17:00 - Program de spovedanie
> 18:00 - Acatistul Sfântului Haralambie
> 18:30 - Seara catehetică

SÂMBĂȚĂ, 12 DECEMBRIE

> 10:00 - Parastase*
> 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 13 DECEMBRIE

> 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

*dacă sunt anunțate din timp

📍 Strada Franceză nr. 1, sector 3, București
✉️ mihaigojgar@yahoo.com
🌐 www.sfantuldumitruropa.ro
📘 facebook.com/revistadimitrios
📺 bisericasf.dumitruropa
🏦 BCR, Agenția Libertății - RO95 RNCB 0069 1109 8613 0001